

הצהרת הסנאט של אוניברסיטת תל אביב

22.3.26

22 מרץ 2026

מזה תקופה ארוכה שאנו עדים לגילויי אלימות של תושבים יהודים ביהודה ושומרון כלפי תושבים פלסטינים. מעשים אלו, הכלולים פגיעות קשות בגוף וברכוש, הפחדה, השפלה וגירוש, הגיעו במקרים מסוימים לכדי מעשי רצח מזעזעים. תופעות אלו אך התעצמו בחודש האחרון, בחסות המלחמה מול איראן.

כאזרחי מדינת ישראל, אנו נושאים באחריות מוסרית כבדה וחשים בוושה עמוקה לנוכח גילויי הטרור היהודי המשתולל. אנו מוחים על אוזלת ידם של הממשלה ושל כוחות הביטחון מלפעול בעוצמה הראויה נגד תופעה זו בכל האמצעים העומדים לרשותם. טרור המופעל נגד חפים מפשע אינו משתנה בהתאם לזהות המבצע או הקורבן; טרור הוא טרור, ודינו להיות ממוגר.

על מדינת ישראל, כאחראית בשטח, מוטלת חובה ברורה, הן מכוח המשפט הבינלאומי והן מכוח החוק הישראלי, להגן על שלומם של כלל התושבים, יהודים ופלסטינים כאחד. מעבר לחובה המשפטית, מוטלת על הממשלה חובה מוסרית ראשונה במעלה: לא להתיר, במעשה או במחדל, את דמם של תושבי יהודה ושומרון. אנו, כעם שחוהה על בשרו פוגרומים ורדיפות על רקע גזעני, מחויבים לזכור לאן עלולה תהום זו להוביל. אל לנו לעמוד מנגד.

ההיסטוריה מלמדת כי בעתות מלחמה, זכויות אדם נוטות להידחק לקרן זוית בשם "צורך השעה" או השאיפה לניצחון. אנו מסרבים להשלים עם מציאות זו! הטרור היהודי אינו משרת שום מטרה לגיטימית; נהפוך הוא: הוא מכרסם ביסודות קיומנו. שתיקה מול הטרור שבתוכנו היא כתם מוסרי שלא יימחה, שכן חוסנה של מדינת ישראל אינו נמדד רק בכוח נשקה, אלא בראש ובראשונה בטוהר ערכיה.

ידיעות נוספות בנושא

